NORAKSTS
Lieta Nr. A 42603807
A 3617-08/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2008.gada 24.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu rakstveida procesā 2008.gada 24.aprīlī Rīgā, Antonijas ielā 6, izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *G.R.* pieteikuma par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2007.gada 3.augusta lēmuma Nr.1757 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 10.septembrī saņemts *G.R.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – atbildētājs) 2007.gada 3.augusta lēmuma Nr.1757 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

2007.gada 13.septembrī ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] No lietas materiāliem secināms, ka:

[2.1] 2007.gada 24.jūnijā Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors *I.R.* (turpmāk – policijas inspektors) sastādīja pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu PA 267838 par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 56.4.punkta prasību neievērošanu, proti, par to, ka pieteicējs 2007.gada 24.jūnijā, plkst.13:52, Rīgā, vadot transportlīdzekli PEUGEOT 605, valsts reģistrācijas numura zīmi */dzēsta numura zīme/*, pa M.Ūdens ielu Daugavgrīvas ielas virzienā, pabraucot garām vietai, kur pirms krustojuma jāaptur transportlīdzeklis, iebrauca krustojumā un veica kreiso pagriezienu uz Daugavgrīvas ielu pie luksofora aizliedzošā (sarkanā) signāla, līdz ar ko izdarīja administratīvo pārkāpumu par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – LAPK) $149.^{5}$.panta pirmajā daļā. Administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts uz ziņojuma pamata.

[2.2] 2007.gada 9. jūlijā Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieks, klātesot pieteicējam, pieņēma lēmumu Nr.050/PA 267838, ar kuru viņam piemēroja naudas sodu 20 latu apmērā.

[2.3] 2007.gada 11.jūlijā pieteicējs iesniedza iesniegumu atbildētājam, kurā viņš norāda, ka lēmumā norādītie fakti neatbilst patiesībai.

[2.4] Atbildētājs ar Lēmumu 2007.gada 9.jūlijā pieņemto lēmumu Nr. 050/PA 267838, par pieteicēja sodīšanu ar naudas sodu 20 latu apmērā, atstāja negrozītu un iesniegumu noraidīja.

[3] Nepiekrītot atbildētāja Lēmumam, pieteicējs iesniedz pieteikumu tiesā. Pieteicējs savā pieteikumā norāda šādus argumentus.

[3.1] 2007.gada 24. jūnijā plkst.13.52 ar sev piederošo automašīnu PEUGEOT 605, ar valsts reģistrācijas numura zīmi */dzēsta numura zīme/*, izbraucot no sētas pagalma Daugavgrīvas ielā 55-11, pieteicējs izbrauca uz Daugavgrīvas ielas un tā kā luksoforā dega zaļais kustību atļaujošais signāls, neapstājoties devās centra virzienā.

Pēc aptuveni 250 m -300 m pieteicējam priekšā no pretējās puses izbrauca (ceļam ir četras braukšanas joslas un pa vidu iet divas baltas nepārtrauktas svītras) Kārtības policijas Apvienības „Apsardze" automašīna, signālbākugunis tika ieslēgtas tikai pārbraucot abas baltās nepārtrauktās joslas. Kārtības policijas Apvienības „Apsardze" automašīna brauca no centra puses.

Pieteicēja automašīnai tika aizšķērsots ceļš. Kārtības policijas Apvienības „Apsardze" darbinieks sacīja, ka pieteicējs esot šķērsojis ceļu pie luksoforā degoša sarkanā gaismas signāla. Kārtības policijas darbinieks norādīja, ka viņiem braucot krustojumā esot dedzis zaļais kustību atļaujošais signāls, tātad loģiski,ka pieteicējam esot bijis sarkanais signāls.

Kārtības policijas darbinieki uzskatīja, ka pieteicējs esot virzījies pa Mazo Ūdens ielu Daugavgrīvas ielas virzienā, lai gan pieteicējs izbrauca no Daugavgrīvas ielas 55 dzīvojamās mājas pagalma. Pieteicējs savu vainu neatzinu un Kārtības policijas darbinieki izsauca policiju. Lai gan pieteicējs iebildis, Ceļu policijas inspektors sastādīja PA 267838 protokolu uz ziņojuma pamata. Pieteicējs parakstījis protokolu, norādot , ka lēmumam nepiekrīt.

[3.2] 2007.gada 9. jūlijā pieteicējs devās uz lietas izskatīšanu pie Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka, kurš, pieteicējam klātesot, uzlika naudas sodu 20 latu apmērā. Tajā pašā dienā pieteicējs uzrakstīja Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldei iesniegumu, ka nepiekrīt pieņemtajam lēmumam, jo Kārtības policijas Apvienības „Apsardze" darbinieki ir izklāstījuši policijas inspektoram nepatiesas ziņas.

2007.gada 9.augustā pieteicējs no Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes saņēmis vēstuli ar atbildi, ka atbildētājs dod priekšroku policijas darbinieku sniegtajam lietas apstākļu izklāstam. Lietā neesot neviena objektīva un likumīga pamata, lai piemēroto sodu atceltu.

[3.3] Savukārt pieteicējs uzskata, ka Kārtības policijas Apvienības „Apsardze" darbinieki nespēja uztvert (redzēt) no tik liela attāluma, proti, 400-500 m, no kurienes pieteicējs izgriezies, jo izgriešanās brīdī viņi atradās pie Daugavgrīvas ielas 45. Laika apstākļi šajā dienā bija labi – ļoti saulains, kas varēja traucēt objektīvi spriest par pieteicēja izbraukšanas vietu.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 1.oktobrī saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi. Atbildētājs pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu Lēmumā minēto apsvērumu dēļ.

[5] Savā 2007.gada 19.oktobra iesniegumā Administratīvajai rajona tiesai pieteicējs izsaka piekrišanu lietas skatīšanai rakstveida procesā.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu, ja lietā esošie dokumenti ir pietiekami un tam rakstveidā piekritis pieteicējs (..), tiesa var izspriest lietu bez tiesas sēdes (rakstveida procesā). (..)

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka lietu iespējams skatīt rakstveida procesā.

Ievērojot minēto un saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot pieteicēja un atbildētāja iesniegtos rakstveida paskaidrojumus kopsakarā ar lietas apstākļiem un lietā esošajiem pierādījumiem, secina, ka pieteikums ir apmierināms.

[7] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 103.pantu administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros. Administratīvajā procesā tiesa noskaidro, vai administratīvais akts un iestādes faktiskā rīcība atbilst Administratīvā procesa likuma un citām tiesību normām.

[8] Lēmums, pamatojoties uz kuru pieteicējs sodīts saskaņā ar LAPK 149.^{5}panta pirmo daļu, ir personai, konkrēti pieteicējam, nelabvēlīgs administratīvs akts un kā tādam tam jāatbilst Administratīvā procesa likuma 67.pantam.

Administratīvā akta, kurā uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta ar noteikta procesa, kas noteikts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā, ievērošanu.

[9] LAPK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[10] Lietā konstatēts, ka:

[10.1] 2007.gada 24.jūnijā plkst. 13:52 Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes jaunākais inspektors sastādīja pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu PA 267838 par to,ka pieteicējs vadīja

automašīnu pa M.Ūdens ielu un krustojumā ar Daugavgrīvas ielu iebrauca un nogriezās pa kreisi pie luksofora aizliedzošā sarkanā signāla.

Minētais administratīvāpārkāpuma protokols sastādīts pamatojoties uz Valsts policijas Kārtības policijas apvienības „Apsardze" kārtībnieka *E.Z.* dienesta ziņojuma pamata. (lietas lapa 20-21)

[10.2] Administratīvā pārkāpuma protokolā pieteicējs savos paskaidrojumos norādījis, ka sastādītajam protokolam nepiekrīt,jo izgriezās no mājas, Daugavgrīvas ielā 55, pagalma. Šajā mājā pieteicējs dzīvo. Pieteicējs arī norādījis, ka minētos faktus var apliecināt *B.A.*, kura atradās pieteicēja vadītajā automašīnā. (lietas lapa 20)

[10.3] 2007.gada 24.jūnija dienesta ziņojumā Valsts policijas Kārtības policijas apvienības „Apsardze" kārtībnieks *E.Z.* norāda, ka, veicot dienesta pienākumus, brauca pa Daugavgrīvas ielu, iepretim mājai Daugavgrīvas ielā 51/53, un tuvojoties krustojumam ar M.Ūdens ielu policijas automašīnas virzienā luksoforā dega zaļais signāls. Tad no labās puses policijas automašīnas virzienā izgriezās pieteicēja vadītā automašīna, kurai tanī brīdī luksoforā dega sarkanais signāls. Ieslēdzot skaņas un gaismas signālus minētā automašīna tika apturēta un izsaukta Ceļu policijas ekipāža. (lietas lapa 22)

[10.4] 2007.gada 9.jūlijā pieteicējsvērsās ar sūdzību Rīgas pilsētas Ceļu policijas nodaļā, norādot, ka nav izdarījis administratīvā pārkāpuma protokolā minēto pārkāpumu,tādējādi pie atbildības sauktsnepamatoti.

[10.5] Izskatot pieteicēja sūdzību atbildētājs atkārtoti pieņēmis dienesta ziņojumu no Valsts policijas Kārtības policijas apvienības „Apsardze" kārtībnieka *E.Z.*, kurš apstiprina savāsākotnējā dienesta ziņojumā norādīto, papildus paskaidrojot, ka brīdī, kad tika pamanīta pieteicēja automašīna, kas izgriezās no labās puses, policijas automašīna atradās apmēram 30 metru attālumā no luksofora. (lietas lapa 25)

Kā arī tika pieņemts dienesta ziņojums no otra Valsts policijas Kārtības policijas apvienības „Apsardze" kārtībnieka *A.G.*, kurš sniedzis analoģiskus paskaidrojumus kā Valsts policijas Kārtības policijas apvienības „Apsardze" kārtībnieks *E.Z.* (lietas lapa 26)

Tāpat tika pieņemts dienesta ziņojums no Ceļu policijas inspektora, kurš pieteicējam sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu. Ceļu policijas inspektors savā 2007.gada 17.jūlija dienesta ziņojumā norādījis, ka ierodoties notikuma vietā apvienības „Apsardze" darbinieki paskaidrojuši, ka pieteicējs ir vadījis automašīnu pa M.Ūdens ielu un krustojumā ar Daugavgrīvas ielu iebrauca un nogriezās pa kreisi pie luksofora sarkanā signāla. Savukārt pieteicējs Ceļu policijas inspektoram paskaidrojis, ka nav braucis pa M.Ūdens ielu, bet gan izbraucis nosavas mājas, Daugavgrīvas ielā 55, pagalma. Ceļu policijas inspektors dienesta ziņojumā norādījis, ka pats pieteicēja pārkāpuma izdarīšanas faktu nav redzējis. (lietas lapa 27)

[11] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par lietas faktiskajiem apstākļiem, proti, par to, vai pieteicējs ir braucis pa M.Ūdens ielu, vai arī izbraucis no savas mājas, Daugavgrīvas ielā 55, pagalma. Līdz ar to lietā ir strīds arī par to, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, proti, vai pieteicējs, izbraucot uz Daugavgrīvas ielu, ir iebraucis krustojumā un nogriezies pakreisi, pārkāpjot luksofora signālu prasības.

[12] LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

[13] Tiesa konstatē lietā sekojošus pierādījumus.

[13.1] Administratīvā pārkāpuma protokols PA 267838, kurā pamatojoties uz Valsts policijas Kārtības policijas apvienības „Apsardze" kārtībnieka *E.Z.* dienesta ziņojumu konstatēts, ka pieteicējs M.Ūdens un Daugavgrīvas ielu krustojumā iebraucis nogriezās pa kreisi pie kustību aizliedzošā luksofora signāla (lietas lapa 20 – 21).

[13.2] Administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laikā pieteicēja sniegtais paskaidrojums par pārkāpuma izdarīšanas apstākļiem, proti, pieteicējs administratīvā pārkāpuma protokolā norādījis, ka protokolam nepiekrīt, jo izgriezās no mājas, Daugavgrīvas ielā 55, pagalma. Šajā mājā pieteicējs dzīvo. Minētos faktus var apstiprināt arī pieteicēja automašīnas pasažiere *B.A.* (lietas lapa 20).

[13.3] Valsts policijas Kārtības policijas apvienības „Apsardze" kārtībnieka *E.Z.* 2007.gada 24.jūnija dienesta ziņojums,kurā viņš norāda, ka, veicot dienesta pienākumus, brauca pa Daugavgrīvas ielu, iepretim mājai Daugavgrīvas ielā 51/53, un tuvojoties krustojumam ar M.Ūdens ielu policijas automašīnas virzienā luksoforā dega zaļais signāls. Tad no labās puses policijas automašīnas virzienā izgriezās pieteicēja vadītā automašīna, kurai tanī brīdī luksoforā dega sarkanais signāls. Ieslēdzot skaņas un gaismas signālus minētā automašīna tika apturēta un izsaukta Ceļu policijas ekipāža. (lietas lapa 22)

[13.4] Atbildētāja Lēmums, kurā konstatēts, ka pieteicējs M.Ūdens un Daugavgrīvas ielu krustojumā iebraucis un nogriezies pa kreisi pie kustību aizliedzošā luksofora signāla (lietas lapa 33 – 35).

[13.5] Valsts policijas Kārtības policijas apvienības „Apsardze" kārtībnieka *E.Z.* 2007.gada 18.jūlija atkārtotais dienesta ziņojums, kurš apstiprina savāsākotnējā dienesta ziņojumā norādīto, papildus paskaidrojot, ka brīdī, kad tika pamanīta pieteicēja automašīna, kas izgriezās no labās puses, policijas automašīna atradās apmēram 30 metru attālumā no luksofora. (lietas lapa 25)

[13.6] Valsts policijas Kārtības policijas apvienības „Apsardze" kārtībnieka *A.G.* 2007.gada 23.jūlija dienesta ziņojums, kurā viņš sniedzis analoģiskus paskaidrojumus kā Valsts policijas Kārtības policijas apvienības „Apsardze" kārtībnieks *E.Z.* (lietas lapa 26)

[13.7] Ceļu policijas inspektora, kurš pieteicējam sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu 2007.gada 17.jūlija dienesta ziņojums. Ceļu policijas inspektors savā dienesta ziņojumā norādījis, ka ierodoties notikuma vietā apvienības „Apsardze" darbinieki paskaidrojuši, ka pieteicējs ir vadījis automašīnu pa M.Ūdens ielu un krustojumā ar Daugavgrīvas ielu iebrauca un nogriezās pa kreisi pie luksofora sarkanā signāla. Savukārt pieteicējs Ceļu policijas inspektoram paskaidrojis, ka nav braucis pa M.Ūdens ielu, bet gan izbraucis nosavas mājas, Daugavgrīvas ielā 55, pagalma. Ceļu policijas inspektors dienesta ziņojumā norādījis, ka pats pieteicēja pārkāpuma izdarīšanas faktu nav redzējis. (lietas lapa 27)

[13.8] Atbildētāja veiktās izdrukas no Rīgas ģeogrāfiskās informācijas sistēmas (lietas lapa 29 – 31).

[13.9] Izdruka no Ceļu policijas reģistra par pieteicēja iepriekš izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem (lietas lapa 32).

[13.10] Valsts Zemes dienesta Lielrīgas reģionālās nodaļas 2006.gada 21.marta Izziņa par īpašuma tiesībām uz dzīvokli Nr.44233, no kuras izriet, ka pieteicējam ir īpašuma tiesības līdz dzīvojamās mājas privatizācijai uz dzīvokli un adresi Daugavgrīvas ielā 55 dzīvoklis 11. (lietas lapa 8)

[13.11] Pieteicēja pieteikumam pievienotās fotogrāfijas no M.Ūdens un Daugavgrīvas ielu krustojuma un vietas, kur pieteicēja automašīnu apturēja policijas automašīna (lietas lapa 9 – 13).

[14] Pieteicējam piemērots sods, pamatojoties uz LAPK 149.^{5}panta pirmo daļu. LAPK 149.^{5}panta pirmā daļa paredz atbildību par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu.

Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, (..), jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Ceļu satiksmes noteikumu 56.4.punkts nosaka, ka sarkans luksofora signāls aizliedz kustību.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 1.24.punktam krustojums ir vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. (..)

Savukārt atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 64.punktam ja (..) luksofora signāls braukt aizliedz, transportlīdzekļa vadītājam jāaptur transportlīdzeklis pirms stoplīnijas (..).

No minētajām tiesību normām izriet, ka luksoforā iedegoties sarkanajam signālam, transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums apturēt transportlīdzekli pie stoplīnijas.

No minētajām tiesību normām izriet, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības ir nepieciešams pierādīt, ka persona, vadot transportlīdzekli, ir iebraukusi krustojumā un to šķērsojusi pie sarkanā luksofora signāla.

Proti, kronkrētajā gadījumā, nepieciešams pierādīt, ka pieteicējs brauca pa M.Ūdens ielu un iebrauca krustojumā ar Daugavgrīvas ielu un nogrizās pa kreisi pie sarkanā luksofora signāla.

[15] Ņemot vērā lietā esošos pierādījumus, un izvērtējot tos pēc savas iekšējas pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem, tiesa atzīst pieteicēja pieteikumā minētos argumentus par pamatotiem, turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[15.1] Savā paskaidrojumā, kuru pieteicējs ir ierakstījis protokolā par administratīvo pārkāpumu, pieteicējs norādījis, ka ir izgriezies no mājas, Daugavgrīvas ielā 55, pagalma. Pieteicējs arī norādījis, ka dzīvo šajā mājā. Turklāt norādījis, ka automašīnā bijusi pasažiere *B.A.*.

Kā izriet no lietas materiāliem, tad arī savos turpmākajos paskaidrojumos, tajā skaitā arī sūdzībā iestādei un pieteikumā, pieteicējs norādījis uz minētajiem faktiem. Turklāt, tiesa konstatē, ka pieteicējs ir iesniedzis savus argumentus apstiprinošus pierādījumus, proti, Izziņu par dzīvokļa īpašumu, kā arī attiecīgas krustojuma un apturēšanas vietas fotogrāfijas.

Tiesa nekonstatē pretrunas starp pieteicēja sākotnēji sniegtajiem paskaidrojumiem un pieteicēja vēlāk iestādē, kā arī tiesai sniegtajiem paskaidrojumiem, turklāt pieteicējs ir iesniedzis pierādījumus savu argumentu pamatošanai.

Tiesas ieskatā pieteicēja paskaidrojumi pēc būtības īpaši neatšķiras no Valsts policijas Kārtības policijas apvienības „Apsardze" darbinieku sniegtā lietas faktisko apstākļu apraksta, izņemot faktu par vietu, no kurienes pieteicēja automašīna ir izbraukusi, kā arī nesakrīt norādītie attālumi.

[15.2] Tiesiskās drošības princips uzliek pienākumu likumdevējam noteikt tik precīzus priekšnoteikumus soda uzlikšanai, lai būtu atpazīstams to plašums un piemērošanas joma (*Neimanis J. Tiesību tālākveidošana. Rīga: Latvijas vēstnesis, 2006., 146.lpp*.).

Tādējādi tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā atbildētājam bija nepieciešams noskaidrot: 1) vai pieteicējs automašīnu vadīja pa M.Ūdens ielu, 2) kā arī gadījumā, ja izpildās 1) punkts, konstatēt, ka pieteicējs neievēroja luksofora signālu prasības.

[15.3] Administratīvā procesa likuma 150.panta pirmā daļa nosaka,ka iestādei jāpierāda tie apstākļi, uz kuriem tā atsaucas, kā uz savu iebildumu pamatojumu. Tādējādi konkrētajā gadījumā iestādes pienākums ir pierādīt, ka pieteicējs braucis pa M.Ūdens ielu.

No lietas materiāliem nav iespējams precīzi secināt, tieši no kurienes pieteicēja vadītā automašīna izbrauca, līdz ar to nav arī iespējams konstatēt pieteicēja vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, proti, ka pieteicējs nav ievērojis luksofora signālu prasības.

Pieteicēja viedokli apstiprina viņa paša paskaidrojumi, kas saskaņā ar LAPK 243.pantu atzīstami par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā, kā arī savu paskaidrojumu pamatojumam pieteicējs savu iespēju robežās ir iesniedzis pierādījumus.

Atbildētājs savukārt uzskata, ka pieteicējs brauca pa M.Ūdens ielu un iebrauca M.Ūdens un Daugavgrīvas ielu krustojumāpie sarkanā luksofora signāla.

Atbildētājs savus secinājumusLēmumānav pamatojis, līdz ar to no lietā esošajiem pierādījumiem nav iegūstama pārliecība, ka pieteicējs braucis pa M.Ūdens ielu, kas automātiski izslēdz iespējamību, ka pieteicējs varēja iebraukt krustojumā un nogriezties pa kreisi neievērojot luksofora signālu prasības.

Tādējādi policijas inspektoru dienesta ziņojumos norādīto neapstiprina citi lietā esošie pierādījumi. Līdz ar ko pieteicēja darbībās nav iespējams konstatēts LAPK $149.^{5}$panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu.

[15.4] Pieteicējs gan savā sākotnējā paskaidrojumā administratīvā pārkāpuma protokolā, gan sūdzībā iestādei norādījis, ka nav braucis pa M.Ūdens ielu, jo izgriezās no mājas, Daugavgrīvas ielā 55, pagalma.

Atbildētājs uz šo argumentu nav iebildis, tomēr savā Lēmumā nav norādījis apsvērumus, uz kuru pamata atbildētājs secināja pretējo.

[15.5] Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka lietā nav pierādīts, ka 2007.gada 24.jūnijā plkst. 13:52 pieteicējs, vadot transportlīdzekli PEUGEOT 605, valsts reģistrācijas numura zīmi */dzēsta numura zīme/*, pa M.Ūdens ielu Daugavgrīvas

ielas virzienā, pabraucot garām vietai, kur pirms krustojuma jāaptur transportlīdzeklis, iebrauca krustojumā un veica kreiso pagriezienu uz Daugavgrīvas ielu pie luksofora aizliedzošā (sarkanā) signāla, līdz ar ko nav arī pierādīts, ka pieteicējs izdarīja administratīvo pārkāpumu par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{5}panta pirmajā daļā.

[16] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka atbildētājs uzskata, ka pieteicējs braucis pa M.Ūdens ielu un krustojumā ar Daugavgrīvas ielu iebraucis un nogriezies pa kreisi pie sarkanā luksofora signāla.

[16.1] Atbildētājs savus apsvērumus pamato ar likuma „Par policiju" 2.pantu, kas nosaka, ka policijas darbinieks ir persona, kura ieņem amatu Valsts policijā vai Drošības policijā un kurai piešķirta speciālā dienesta pakāpe, un šī likuma 10.pantu, kas nosaka policijas darbinieka pamatpienākumus, jo saskaņā ar policijas uzdevumiem policijas darbinieka pamatpienākumi atbilstoši dienesta kompetencei ir nodrošināt kārtību uz ceļiem, regulēt transportlīdzekļu un gājēju kustību, veikt satiksmes uzraudzību, kontrolēt ceļu un ielu stāvokli, kā arī tehnisko regulēšanas līdzekļu un satiksmes līdzekļu tehnisko stāvokli. Kā arī likuma „Par policiju" 12.pantu, kas nosaka policijas darbinieka vispārējas tiesības, proti, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības administratīvi aizturēt likumpārkāpējus, sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem, piemērot likumpārkāpējiem administratīvos sodus vai noteiktā kārtībā nosūtīt protokolus pēc piekritības. Tādējādi atbildētājs konstatējis, ka policijas darbinieki fiksējot pārkāpumu un protokola sastādīšanas laikā rīkojušies savas kompetences ietvaros un saskaņā ar Latvijas Republikas likumiem, viņa rīcībā policijas darbinieku darbu reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumi nav konstatēti.

[16.2] Tomēr, tiesa atzīst, ka lietā nav strīda par policijas darbinieku tiesībām vai kompetences apmēru. Kā izriet no lietas materiāliem, pieteicējs neapstrīd policijas darbinieku tiesības un pienākumus, bet pieļauj iespēju, ka policijas darbinieki varēja kļūdīties, jo izbrauktuve no mājas, Daugavgrīvas ielā 55, pagalma ir ļoti tuvu pašam Daugavgrīvas un M.Ūdens ielu krustojumam, tādējādi, pieteicējs pieļauj iespēju, ka policijas darbinieki, ņemot vērā, ka viņi atradās braucošā transportlīdzeklī un ne pie paša krustojuma, varēja nepamanīt, no kurienes tieši pieteicējs izbrauca.

Tiesa konstatē, ka atbildētājs nav pamatojis savus secinājumus, kāpēc tiek uzskatīts, ka pieteicējs braucis pa M.Ūdens ielu, jo arī no lietas materiāliem šādi secinājumi neizriet.

Ievērojotminēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja Lēmums nav atzīstams par pamatotu Administratīvā procesa likuma izpratnē. Šo apstākli tiesa vērtē kā būtisku procesuālā tiesiskuma pārkāpumu, zemāk minēto apsvērumu dēļ.

[16.2.1] Administratīvā procesa likums nosaka konkrētas prasības attiecībā uz administratīvā akta formu un tā sastāvdaļām.

Izvērtējot konkrēto administratīvo aktu, tiesa konstatē, ka tas nesatur pamatojumu, proti, atbildētāja Lēmumānav norādīts pamatojums, it sevišķi lietderības apsvērumi.

Tādējādi, atbildētājs, izdodot konkrēto administratīvo aktu, nav ievērojis Administratīvā procesa likuma 67.panta prasības.

[16.2.2] Administratīvā procesa likuma 67.pants ietver pamatojuma principu, kas ir viens no būtiskākajiem tiesiskas valsts pamatprincipiem, kas ļauj indivīdam administratīvā procesa ietvaros realizēt savas tiesības līdzvērtīgi ar iestādi.

Administratīvā akta pamatojums pirmkārt pilda tiesību aizsardzības funkciju(..), otrkārt tās mērķis ir panākt, lai administratīvais akts tiek akceptēts, jo tieši ar pamatojuma palīdzību adresāts tiek pārliecināts par konkrētā administratīvā akta pareizību. Tāpēc pamatojums ietver arī atbildes uz procesa dalībnieku izteiktajiem jautājumiem vai iebildumiem (J.Briede, „Administratīvais process: likums, prakse, komentāri" rakstu krājums, „Latvijas Vēstnesis" 2005.g., 167.lpp).

No minētā secināms, ka atbildētāja Lēmumam ir jāsatur atbildes uz pieteicēja izvirzītajiem argumentiem, proti, Lēmumā jābūt pamatojumam, kāpēc atbildētājs uzskata, ka pieteicējs vadījis automašīnu pa M.Ūdens ielu, bet nevis, kā norādījispats pieteicējs, izbraucis no savasmājas pagalma,kas atrodas Daugavgrīvas ielā 55.

[16.2.3] Kā savā 2006.gada 14.novembra spriedumā SKA 432/2006 norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, tad pamatojuma trūkums, skatot pieteikumu par administratīvā akta atcelšanu, var tikt uzskatīts gan par tik būtisku procesuālu pārkāpumu, ka tā dēļ administratīvais akts ir atceļams, gan par tādu pārkāpumu, kurš norādāms kā administratīvā akta trūkums, bet kurš pats par sevi nerada tādas tiesiskās sekas kā administratīvā akta atcelšana. Tas izvērtējams katrā konkrētajā gadījumā. Par galvenajiem kritērijiem izmantojami divi apstākļi: 1) vai saprātīgs administratīvā akta adresāts no attiecīgā administratīvā akta pamatojuma varēja saprast, kāpēc attiecībā uz viņu izdots konkrētā satura administratīvais akts; 2) vai tiesa, pārbaudot attiecīgā administratīvā akta tiesiskumu, balstoties uz tā pamatojumu, var secināt, ka pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu.

Līdzīgus pamatojuma izvērtēšanas kritērijus ir noteikusi arī Eiropas Kopienu Tiesa. Tā piemēram, Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006.gada 27.septembra sprieduma lietā T-168/01 50. punktā tiesa norādīja, ka lēmums ir pietiekami juridiski pamatots, ja tas satur skaidru autora argumentāciju, kas ieinteresētajām personām ļauj saprast, uz ko tas balstās, un tiesai pārbaudīt tā pamatotību. Toties tajā nav jāprecizē visi atbilstošie tiesiskie un faktiskie apstākļi, jo lēmuma atbilstība jāizvērtē, ņemot vērā gan tā tekstu, gan juridisko un faktisko kontekstu *(publicēts: http://curia.europa.eu)*.

[16.2.4] Izvērtējot atbildētāja Lēmumu, tiesa nonāk pie secinājuma, ka konkrētajā gadījumā, no Lēmuma nav saprotams,kāpēc attiecībā uz pieteicēju ir izdots konkrētais administratīvais akts. Turklāt tiesai, pārbaudot Lēmuma tiesiskumu balstoties tikai uz tā pamatojumu, nav iespējams secināt, vai Lēmuma pamatojums attaisno pieteicējam uzlikto pienākumu. Proti, tiesai nav objektīvi saprotams, pamatojoties uz kādiem apsvērumiem, atbildētājs ir secinājis, ka pieteicējs braucis pa M.Ūdens ielu, jo tieši par šo faktu lietā ir strīds.

[16.3] Tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā nav iespējams pārbaudīt Lēmuma tiesiskumu, balstoties tikai uz tā pamatojumu. Tādējādi tiesa atzīst pamatojuma trūkumu konkrētajā atbildētāja Lēmumā par būtisku procesuālu pārkāpumu, kurš pats par sevi ir pamats Lēmuma atcelšanai.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst atbildētāja Lēmumu par nepamatotu, un tādējādi atceļamu.

[17] Pastāvot konstatētajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2007.gada 3.augusta lēmums Nr.1757 ir atceļams, jo lietā nav pierādīta administratīvā pārkāpuma sastāva objektīvā puse, kā arī pamatojuma trūkums konkrētajā atbildētāja Lēmumā par atzīstams par būtisku procesuālu pārkāpumu, kurš pats par sevi jau ir pamats Lēmuma atcelšanai.

[18] Saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Saskaņā ar LAPK 286.panta pirmās daļas 3.punktu tiesa, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, var atcelt lēmumu un izbeigt lietu. Ņemot vērā minēto, administratīvā pārkāpuma lietvedība attiecībā pret pieteicēju izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu,

nosprieda:

apmierināt *G.R.* pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2007.gada 3.augusta lēmuma Nr.1757 atcelšanu.

Atcelt Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2007.gada 3.augusta lēmumu Nr.1757 no tā pieņemšanas dienas un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un parakstīts 2008.gada 24.aprīlī.

Tiesnese /paraksts/ I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Petrovska

Rīgā, 2008.gada 24.aprīlī.